

לכן לא תביאו את העם עיון חוזר בחטאו של משה

Revisiting Moshe's Sin (again...)

(1) במדבר כ, א-יג

(א) ויבאו בני ישראל כל־העדה מדבר־צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: (ב) ולא־היה מים לעדה ויקהלו על־משה ועל־אהרן: (ג) וירב העם עם־משה ויאמרו לאמור ולו גוענו בגוע אחינו לפני ה': (ד) ולמה הבאתם את־קהל ה' אל־המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: (ה) ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל־המקום הרע הזה לאו מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשְׁתוֹת: (ו) ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל־פתח אהל מועד ויפלו על־פניהם וירא כבוד־ה' אליהם:

(ז) וידבר ה' אל־משה לאמר: (ח) קח את־המטה וקהל את־העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל־הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן־הסלע והשקית את־העדה ואת־בעירם: (ט) ויקח משה את־המטה מלפני ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: (י) ויקהלו משה ואהרן את־הקהל אל־פני הסלע ויאמרו להם שמעו־נא המורים המן־הסלע הזה נוציא לכם מים: (יא) וירם משה את־ידו ויך את־הסלע פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: (יב) ויאמר ה' אל־משה ואל־אהרן יען לא־האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את־הקהל הזה אל־הארץ אשר־נתתי להם: (יג) המה מי מריבה אשר־דכו בני־ישראל את־ה' ויקדש בם:

(2) במדבר כז, יב-יד

(יב) ויאמר ה' אל־משה עלה אל־הר העברים הזה וראה את־הארץ אשר נתתי לבני ישראל: (יג) וראיתה אתה ונאספת אל־עמיך גם־אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: (יד) כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בַמִּדְבָר־צָן בְּמִרְיַב־תְּהֵאֵת־הַעֲדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בְּמִים לְעִינֵיהֶם הֵם מִי־מִרְיַב־תְּהֵאֵת־קֹדֶשׁ מִדְּבַר־צָן:

(3) דברים ג, כג-כח

(כג) ואתחנן אל־ה' בעת ההוא לאמר: (כד) אֲדַנִּי ה' אֶתְּהָ חֲחֹלֹת לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֹלְךָ וְאֶת־יְדֹךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ: (כה) אֶעֱבְרָה־נָא וּאֲרֹאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוּ: (כו) וַיַּתְּעֶבְרָהּ בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי רַב־לֶךְ אֶל־תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה: (כז) עָלֶהוּ רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְשֹׂא עֵינֶיךָ יַמָּה וְצַפְנָה וְתִיַמְנָה וּמוֹרְחָה וְרֹאֶה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: (כח) וְעַתָּה יוֹשֵׁב תּוֹסֵפוֹ וְאֲנִי עֹבֵר בִּיְדֵיךָ וְעַתָּה הֵיכָּן הָאָרֶץ אֲשֶׁר תֵּרְאֶה:

(4) דברים לב, מח-נב

(מח) וידבר ה' אל־משה בעצם היום הזה לאמר: (מט) עלה אל־הר העברים הזה הר־נבו אשר בארץ מואב אשר על־פני ירדן וראה את־ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחוז: (נ) ומת בחר אשר אתה עלה שמה והאסף אל־עמיך כַּאֲשֶׁר־מִתְּ אהרן אחיך בחר הָהָר וַאֲסָף אֶל־עַמִּי: (נא) עַל־אֲשֶׁר מַעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי־מִרְיַב־תְּהֵאֵת־קֹדֶשׁ מִדְּבַר־צָן עַל־אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (נב) כִּי מִנְּגִד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבִיֵא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

5 דברים לד, א-ד

(א) ויעל משה מערבת מואב אל-הר נבו ראש הפסגה אשר על-פני ירחו ויראהו ה' את-כל-הארץ את-הגלעד עד-דן: (ב) ואת כל-נפתלי ואת-ארץ אפרים ומנשה ואת כל-ארץ יהודה עד הים האחרון: (ג) ואת-הנגב ואת-הכפר בקעת ירחו עיר התמרים עד-צער: (ד) ויאמר ה' אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליעקב וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר:

6 דברים א, כ-מ

(כ) ויאמר אליכם באתם עד-הר האמורי אשר-ה' אלהינו נתן לנו: (כא) ראה נתן ה' אלהיך לפניך את-הארץ עלה רש באשר דבר ה' אלהי אבותיך לך אל-תירא ואל-תחת: (כב) ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ונחפור-לנו את-הארץ וישבו אתנו דבר את-הדרך אשר נעלה-בה ואת הערים אשר נבא אליהן: (כג) ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: (כד) ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד-נחל אשכל וירגלו אתה: (כה) ויקחו בידם מפרי הארץ וירדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-ה' אלהינו נתן לנו: (כו) ולא אבייתם לעלת ותמרו את-פי ה' אלהיכם: (כז) ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת ה' אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: ... (לד) וישמע ה' את-קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: (לה) אסיראה איש פאנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: (לו) וזולתי כלב בן-יפנה הוא יראנה ולו-אתן את-הארץ אשר דרך-בה ולבנו יען אשר מלא אחרי ה': (לז) גס-בלי התאנף ה' בגללכם לאמור גס-אתה לא-תבא שם: (לח) ויהי כדבר אשר נשבעתי לך לאמר לא-תבא שם: (לט) וטפכם אשר אמרתם לבן יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: (מ) ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים-סוף:

7 במדבר יג, א-ב, יז-כ

(א) וידבר ה' אל-משה לאמר: (ב) שלח-לך אנשים ויתרו את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם... (יז) וישלח אתם משה לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את-ההר: (יח) וראיתם את-הארץ מה-הוא ואת-העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסרב: (יט) ומה הארץ אשר-הוא יושב בה הטובה הוא אסרעה ומה הערים אשר-הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: (כ) ומה הארץ השמנה הוא אסרזה הישר בה עין אס-אין והתחוקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי כפורי ענבים: (כא) ויעלו ויתרו את-הארץ ממדבר-ען עד-רחוב לבא חמת: (כב) ויעלו בנגב ויבאו עד-חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: (כג) ויבאו עד-נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן-התאנים: (כד) למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר-כרתו משם בני ישראל: (כה) וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום:

8 במדבר יד, 1

ויהושע בן-נון וכלב בן-יפנה מן-התרים את-הארץ קרעו בגדיהם:

9 בראשית יב, א

ויאמר ה' אל-אברהם לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר אראך:

10 בראשית יג, יד-יז

(יד) וה' אמר אל-אברהם אחרי הפרדלוט מעמו שא נא עיניך וראה מן-המקום אשר-אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה: (טז) כי את-כל-הארץ אשר-אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד-עולם: (טז) ושמתי את-זרעך כעפר הארץ אשרו אסויכל איש למנות את-עפר הארץ גס-זרעך ימנה: (יז) קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה פי לך אתננה: